Gandul zilei 01.08.2012

Pocainta are ca precedent schimbarea mintii, caci n-ai cum sa regreti pacatul, daca nu-l constientizezi. Dar ce este mintea? Vast subiect?

Dintre atâtea definitii concepute în decursul timpului, am ales una simpla: ,,Mintea este fiinta constienta"(David Rosenthal), dar mi-a placut si cea a lui Claudiu Tofeni ,,Mintea este samânta pentru toate recoltele vietii."

Mintea strapunge orice zagaz. Afla, iscodeste, gaseste. Ea ne determina comportamentul, actiunile, ne defineste. S-a constatat ca mintea functioneaza mai eficient în jurul vârstei de cincizeci de ani, nu în tinerete.

Mintea poate straluci în slujba binelui si poate servi egoismului, urii, decadentei. Poate crea frumusete, capodopere, dar si moarte si suferinta. Astfel mintea ne poate descalifica. Poate fi un ogor lucrat, roditor sau îmburuienit. Mintea poate fi vicleana sau lenesa, superficiala sau profunda.

Mintea care ajunge la lumina constiintei se acordeaza la Cuvântul vietii lasat de Dumnezeu. Neacordata astfel, tinde spre autodistrugere. Solomon a uitat s-o acordeze si-a pacatuit crunt. Pentru ca Diavolul (care se traduce ,,care separa") este forta care încearca sa abata omul, sa nu ajunga la lumina constiintei, sa nu afle linistea interioara, creând confuzie si viziune centrata pe mintea superficiala. Mintea umana poate fi manipulata si cel mai mare maestru în aceasta este chiar Diavolul.

Solomon ajunge sa înteleaga consecventa în ascultarea învataturilor Scripturii. (Pv.3:21-26).

Capacitatea mintii e un dat si orice dat trebuie lucrat pentru a rodi frumos, cum orice aptitudine deosebita se pierde, daca nu e lucrata spre desavârsire. Însa întelepciunea n-o poti avea decât dac-o ceri si esti mereu preocupat de Cuvânt si împlinirea lui. Fara corolarul Scripturii mintea poate face din noi monstri, capabili de orice rau, inconstienti înhamati la caruta Celui rau.

Orice evolutie e urmata de involutie si, spre batrânete, si mintea e atacata. ,,Viermele? Alzheimer o deformeaza, reducându-i puterea de a percepe limpede, a decide. Este îngaduit de sus. Si totusi, mi-e tare frica de acest ,,vierme" si as vrea sa ma ia Domnul înainte de a claca. Nu vreau sa fiu un chin pentru altul, pentru ca stiu ce înseamna. Dar voia Domnului trebuie sa primeze si nu pot sa spun decât ,,Fie cum voiesti Tu". Am întâlnit ,,crestini"care cerea Domnului zile multe, sau sa moara vara, sa nu moara singura (neasistata), sa-i dea un semn etc.,etc. Cu siguranta, n-avea mintea schimbata .Parintii mei au avut simtul demnitatii pâna la capat si-as vrea sa nu ma paraseasca nici pe mine.

Sa ne adapam mintea din izvoarele Evangheliei, ca actiunile noastre sa fie dupa voia Legiuitorului. Sa nu acceptam alta sursa. Noi nu mai suntem ai nostri, ci ai Lui. Deci mintea cu gândurile sa serveasca telurilor Lui. Altfel nu-i apartinem si nu ajungem la întelepciunea de sus.

De multe ori, insesizabil, mintea face compromis cu modul lumesc de a gândi. O aprobare neduhovniceasca nu pare ceva grav, dar consecinta poate fi întarirea, în constiinta celuilalt, a unui principiu nescriptural. De aceea, mintea trebuie pazita. Plivita, îngrijita si bine pazita. Sa combatem, de câte ori avem ocazia, o gândire straina de Cuvânt. Cine s-o faca, daca nu noi?

Sa nu uitam ca stapânirea mintii este calea spre fericire.